

سوره هفتاد و نهم - نازعات

این سوره در مکه نازل شده و ۴۶ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

سوگند به بیرون کشیدن (جانها) به سختی! و سوگند به بیرون کشیدن جانها به آرامی!
و به شناگران تیزرو! و به سبقت‌گیرندگان به شتاب! و به تدبیرکنندگان (کارها)! آن روز که
زمین به شدت به لرزه درآید! و از پی در آن درآید درآینده‌ای! در آن روز دل‌های هراسان
باشد! و دیدگان فرو هشته! گویند آیا ما را به حال نخستین بازگردانند؟ آنگاه که استخوان‌های
پوسیده شدیم! و (فرشتگان) گویند این بازگشت زاینباری است! و آن جز یک بانگ بلند نباشد!
و آنگاه همه در صحرای هموار قیامت حاضر باشند! (۱ - ۱۴)

آیا داستان موسی بر تو رسیده است؟ آنگاه که پروردگارش در وادی مقدس طور ندایش
داد! که به سوی فرعون برو او طغیان کرده است! و بگو آیا میل داری (از کفر و عصیان)
پاک شوی؟! و من تو را به سوی پروردگارت هدایت نمایم که از او بترسی! پس آن معجزه
بزرگ را به وی ارائه نمود! و او تکذیب کرد و نافرمانی نمود! و از حق روی برتافت و
به شتاب رفت! و (قوم خود را) گرد آورد و به آنها ندا داد! و گفت منم پروردگار و الای شما!
پس خداوند او را به عقوبت آخرت و دنیا بگرفت! بی‌گمان در این امر پند و عبرتی است
برای کسی که (از خدا) بترسد! (۱۵ - ۲۶)

آیا آفرینش شما سخت‌تر است یا آسمانی که خدا آن را بنا نهاد؟! سقف آن را برافراشت
و آن را بیاراست! شبش را تاریک ساخت و روزش را روشن گردانید! و از پس آن زمین
را بگسترانید و در آن آب و چراگاه بیرون آورد! و کوه‌ها را استوار گردانید! برای
برخورداری شما و چهارپایان! (۲۷ - ۳۳)

و چون حادثه بزرگ (قیامت) فرا رسد! آن روز انسان هر آن چه را که کرده است به
یاد آورد! و دوزخ برای بینندگان پدیدار گردد! پس آن کسی که سرکشی و طغیان کرده! و
زندگی دنیا را برگزیده است! همانا دوزخ جایگاه او باشد! و اما آن کس که از ایستادن در
پیشگاه پروردگارش ترسیده و نفس خود را از هوی و هوس بازداشته است! همانا بهشت
منزلگاه او باشد! (۳۴ - ۴۱)

(ایرسول) مردمان در مورد قیامت از تو پرسند که کی برپا می‌شود؟ تو خبر آن را چه
دانی! غایت آن نزد پروردگار تو است! تو فقط آن کس را که از قیامت بترسد بیم می‌دهی!
روزی که آن را ببینند گوئی که جز شامگاهی یا سحرگاهی در دنیا توقف نکرده‌اند! (۴۳ -
۴۶)